

χι/13ν της και ὁ ἔνωθεν Σκορδίλης μὲ τ' ἀδέρφιαν του κράζοντας ἐμπροστά μας /¹⁴ τὸν ἔνωθεν Ταμιράλια και γυρέβγει του νὰ δείξῃ τὴν πούλησι ὅπου ὁ ποτὲ Μι/15γάλης ἐπούλησε κύρης τῶν ἔνωθεν και ὁ ἔνωθεν Ταμιράλιας ψάχνοντας /¹⁶ ὅλες τὶς κανσηλλαρίες τῆς Μυκόνους νὰ βρῇ στρουμέντο ὡς ἔνωθεν /¹⁷ μὰ δὲν ἐμπόρεσεν νὰ βρῇ καμμιᾶς λογῆς πούληση μόνο πὼς λένε /¹⁸ ἔνθρωποι μερικοὶ πὼς τῶν τὸ ἐπούλησεν ὁ ἔνωθεν ποτὲ Σκορδίλης ἀ/19μὲ στρουμέντο δὲν φαίνεται και διὰ τοῦτο μὴ κάνοντας καλὰ ἀναμεσόν /²⁰ τους ἐνεφανίστηκαν εἰς τὴν ἔνωθεν δικαιοσύνη (μαζὶ και τὰ δύο μέρη)· και ἡ ἔνωθεν δικαιοσύνη καταλε/²¹πτῶς και μὲ μεγάλη στόγασι γροικῶντας τὰ δικαιώματα τῶν ἀφοτέρων και /²² θεωρῶντας πὼς δὲν φαίνεται διὰ γράφου πὼς ὁ ἔνωθεν ποτὲ Μιγάλης /²³ πουλεῖ ἀποφασίζομε νὰ εἴναι τὸ ἔνωθεν κατάλυμα μὲ τὸν ἀγιέραν του τοῦ [α] /²⁴ ἔνωθεν Σκορδίλη μὲ τ' ἀδέρφιαν του Ἀννέζα και Πεδενιούδα, περὸ νὰ πάρῃ /²⁵ εἰς τὴν ψυχήν του ἐμπροστά μας ὁ ἔνωθεν Ταμιράλιας πόσα ἕσπρα ἥδωσεν /²⁶ τοῦ ἔνωθεν Σκορδίλη και παίρνοντας εἰς τὸν ὄρκον του νὰ τοῦ δίνου ἐκεῖνο ὅ/27που πάρει στὸν ὄρκον του και νὰ βάνου και στιμαριστᾶδες μαζὶ και τὰ δύο μέρη /²⁸ νὰ βλέπου ἔντα ἔξοδο ἔχει καμωμένη ὅπου ἤκτισεν σπίτι νὰ /²⁹ τὰ πλερώνουν οἱ ἔνωθεν κληρονόμοι. "Εσι ἐκρίναμε και ἐποφασίσαμε /³⁰ και θέλομε ἀπογράψει και ὑποκάτωθεν.—

/³¹ Εἰαννάκης Καλαμαρᾶς ἐπίτροπος και κριτής βεβαιώνω ⟨ὁ⟩ς ἔνωθεν.

/³² Τζωρτζέτος Σοφιανᾶς ἐπίτροπος και κριτής βεβαιώνω ὡς ἔνωθεν.

/³³ Μαθιός Βιτάλης ἐπίτροπος και κριτής βεβαιώνω ὡς ἔνωθεν.

70

Γ Α Κ, Α' Λυτά Μυκόνου, β/6

1706 Ιουλίου 16

Διεκδίκηση ἀκινήτου

Μύκονος στὶς 16 Δεφτεροουλίου 1706

/² Τὴν σήμερον οἱ πολλὰ ἔκλαυπτοι ἀφέντες ὑποκάτωθεν ὑπογιε/3γραμμένοις ἐπίτροποι και κριτᾶδες τῆς νηῆσου Μυκόνου ἐργόμε/4νοις εἰς ἀκρόασιν διαφορᾶς γιενόμενης ἀνάμεσα εἰς τὸν Δημήτρη /⁵ τοῦ Καναμπηλία και ἀπὸ τὸ ὄλλο μέρος ὁ Ἀντώνης Ταμιράλιας· ἀφορμή /⁶ διὰ ἔνα κομμάτι γωράφι εἰς τόπον λεγόμενον εἰς τὴν Ἐληά, τὸ ὅποιο γωρά/7φι τὸ ἔχει ἀγορασμένο ὁ ἔνωθεν Ταμιράλιας ἀπὸ τὸν ὅμοιον ἔνωθεν Δημήτρη /⁸ και ἀπὸ τὴν ἀδελφήν του τὴν Πελαγία ὡς καθὼς φαίνεται τὸ στρουμέντο /⁹ γραμμένο εἰς τὰ 1687 Μαρτίου 21 τὸ ὅποιο νομινάρει πὼς τὸ ἐπούλησαν οἱ ἔνωθεν τὸ ἔνωθεν γωράφι ὡς καθὼς εύρισκεται διὰ ριάλια ἐφτὰ /¹¹ και ὁ ἔνωθεν Δημήτρης πρετεντέρει και λέγει πὼς δὲν ἦτον τοῦ νόμου μη/12δὲ πὼς

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΔΩΗΝΩΝ

τον ἔκει ὅπου ἐγράφουντο τὸ ἄνωθεν στρουμέντο καὶ διὰ τοῦτο πρε¹³τεντέρει τὸ ἄνωθεν χωράφι καὶ διὰ τοῦτο μὴ κάνοντας καλὸν ἀναμεσόν τους /¹⁴ ἐνεφανίστηκαν εἰς τὴν ἄνωθεν δικαιοσύνη μαζὶ καὶ τὸ δύο μέρη καὶ ἐμί¹⁵λησαν πᾶσαν τους δικαιώματα καὶ ἡ ἄνωθεν δικαιοσύνη καταλεπτῶς καὶ μὲ με¹⁶γάλη στόχαση γροικῶντας τὰ δικαιώματα τῶν ἀροτέρων καὶ θεωρῶντας /¹⁷ τὸ ἄνωθεν στρουμέντο πώς πουλεῖ ὁ ἄνωθεν Δημήτρης καὶ ἀδερφήν του καὶ ἐ¹⁸πειδὴ καὶ νὰ μᾶς ἐφέρῃ τὴν θεία του [[καὶ]] διὰ μάρτυρα καὶ τὴν μάνναν του /¹⁹ διὰ τοῦτο ἀποφασίζομε νὰ εἴναι τὸ ἄνωθεν χωράφι ὡς καθὼς ἐβρί(σ)κιε²⁰ται τοῦ ἄνωθεν Ταμιράλια. "Εσι ἔκριναν καὶ ἐποφάσισαν καὶ θέλου ἀπογρά²¹ψει καὶ ὑποκάτωθεν.

/²² Μαθιὸς Βιτάλης ἐπίτροπος καὶ κριτὴς βεβαιώνω ὡς ἄνωθεν.

/²³ Τζωρτζέτος Σοφιανὸς ἐπίτροπος καὶ κριτὴς βεβαιώνω ὡς ἄνωθεν.

/²⁴ Ειαννάκης Καλαμαρᾶς ἐπίτροπος καὶ κριτὴς βεβαιώνω ⟨ώ⟩ς ἄνωθεν.

71

ΓΑΚ, Α' Λυτὰ Μυκόνου, β/6

16 Αὐγούστου 1706

Διεκδίκηση ἀκινήτου

Μύκονος στὶς 16 Αγούστου 1706 C.V.

/² Τὴν σήμερον οἱ πολλὰ ἔκλαμπροι ἀφέντες ὑποκάτωθεν ὑπογιε³γραμμένοι ἐπίτροποι καὶ κριτᾶδες τῆς νηῆσου Μυκόνου ἐρχόμενοι /⁴ εἰς ἀκρόασιν διαφορᾶς γιενομένης ἀνάμεσαν εἰς τὴν Κατερίνα /⁵ τοῦ παπᾶ - Γιώρη καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ὁ Μανόλης τοῦ Πατέστου ἀφορμὴ /⁶ διὰ ἔνα σπιτότοπον μὲν τὸν ἀγιέραν του (εἰς τὴν Λίμνη) ὅπου ἐπούλησεν ὁ ποτὲ Κωσταν⁷τῆς Φαμελίτης τοῦ ποτὲ Γιώρη Ζι[[γι]]άγου καὶ ὁ Δούκας γιὸς τοῦ ἄνωθεν /⁸ Ζιγιάγου τὸ ἥδωσεν πουρκὶ τῆς θυγατέρας τοῦ ἄνωθεν Μανόλη καὶ ἡ ἄνωθεν Κατερί⁹να πρετεντέρει τὸ ἄνωθεν σπιτότοπον καὶ ἀγιέρα λέγοντας πώς δὲν ἦρι¹⁰τε ὁ ἄντρας της νὰ τὰ πουλήσῃ ἐπειδὴ καὶ νὰ εἴναι πουρκὶ της καὶ γιερο¹¹τομοίρι της ὡς καθὼς φαίνεται τὸ προκοσύνφωνόν της γραμμένο στὰ /¹² 1657 Οκτωβρίου 18 τὸ ὅποιο νομινάρει ὡς ἄνωθεν καὶ ὁ ἄνωθεν Μανόλης /¹³ δικαιολογᾶται καὶ λέγει πώς τῆς ἄνωθεν σπιτοτόπι: [τ]ης ἥδωσεν ὁ ἄνωθεν /¹⁴ Δούκας πουρκὶ τῆς θυγατέρας τοῦ ἄνωθεν Μαν[όλη] [[τα]]. καὶ διὰ τοῦτο /¹⁵ μὴ κάνοντας καλὸν ἀναμεσόν τους ἐνεφανίστηκαν εἰς τὴν ἄνωθεν /¹⁶ δικαιοσύνη μαζὶ καὶ τὰ δύο μέρη καὶ ἐμίλησαν πᾶσαν τους δικαιώματα /¹⁷ καὶ ἡ ἄνωθεν δικαιοσύνη καταλεπτῶς καὶ μὲ μεγάλη στόχαση γροικῶντας /¹⁸ τὰ δικαιώματα τῶν ἀροτέρων καὶ θεωρῶντας τὸ ἄνωθεν προκοσύνφωνο /¹⁹ τῆς ἄνωθεν Κατερίνας ὡς ἄνωθεν ἀποφασίζομε νὰ εἴναι ὁ ἄνωθεν σπιτότοπος /²⁰ καὶ ἀγιέρας τῆς ἄνωθεν Κατερίνας περὸ